

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 54. Concilium Tolosanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. A. C. 1161. Monachorum Anthelmi & Geofridi, quorum hortatu excitati Priores ceterique hujus Instituti monachi, postquam diu hæsitassent, Alexandro Papæ obedientiam promiserunt, compluresque Praefules in eadem Communione confirmarunt. Quo comperto Imperator, Anthelmum vehementer averfatus, a suæ factionis Episcopis excommunicari curavit.

§. LIV.

Concilium Tolosanum.

Guil. Neubrig. 2. c. 9. **R**eges Franciæ Angliæque, pace inter se firmata, ex utroque Regno Concilium Tolosæ anno 1161. celebrarunt frequentissimum, ut Alexandrum Papam solemniori ritu, quam in Comitibus hinc in Francia & inde in Anglia, Belvacii, apud Novum Mercatum *, & Londini coactis agnoscerent. In eo centum Patres tum Episcopi tum Abbates interfuerunt, una cum Regibus Franciæ & Angliæ & multis Proceribus. Aderant quoque Friderici Imperatoris & Regis Hispaniæ Legati, nec non utriusque Papæ Nuncii. Nam Alexander Cardinales tres, Henricum Pisanum, Joannem Neapolitanum, & Guilielmum Ticinensem miserat, Octavianus vero Guidonem Cremensem & Joannem S. Martini, solos, qui ipsi supererant, Cardinales, quippe Igarum Epi-

* Neuf-Marché,

Tom. 10.
Conc.
p. 1406.

Episcopum Tusculanensem, qui eum consecraverat, fata abstulerant.

Sæcul. XII.
A.C. 1161.

Porro hujus Concilii Acta discimus ex Epistola Fastradi, secundi Abbatis Claravallensis ad Omnibonum Episcopum Veronensem, a quo hæc gesta edoceri rogaverat, data. In ea Fastradus loquitur in hunc modum: *Postquam sæpe multumque exhortati fuimus Reges proceresque, qui, vel timore vel amore Imperatoris, veritatem sequi differebant; post multa consilia, quæ cum Archiepiscopis, Episcopis, Viris piis, quotidie omnia ad Reges referentibus, contulimus; post multas preces & lacrymas, quas Ecclesia fundebat ad Dominum, maxime autem in Ordine nostro; post ultimam pene desperationem, tandem duo Cardinales, quos solos de Curia Romana Octavianus apud se habebat, cum magna pompa, comitantibus Cæsareanis, in die & ad locum, a Regibus Franciæ & Angliæ totaque eorum Ecclesia ipsis præfixum, pervenerunt. Quid plura? auditi sunt primum Octaviani Cardinales, responderunt Alexandrini, & patuit, non solum ex responsionibus ipsorum, & ex testimonio virorum tunc præsentium, omni exceptione majorum, sed etiam ex propriis verbis Schismaticorum, ex quibus Deus manifesto miraculo verum exprimebat, Octaviani nullam fuisse electionem,*

Cc 5

eum

Sæcul. XII.

A.C. 1161.

eum suis manibus & arbitrio purpuram rapuisse, seque ipsum Laicorum auxilio in Catbedram Pontificalem intrusisse; quod me audiente Guido Cremensis publice testatus est. Tum etiam exploratum est, Octavianum, jam per octo dierum spatium excommunicatum, ab Episcopis Tusculanensi & Ferentinopariter excommunicatis, & a Melfitensi ob enormia facinora, quæ vera esse Rex Angliæ, Episcopi huic Regi subjecti, quin & incolæ illius Regionis, perbibuerunt, consecratum fuisse. Contra demonstratum est, Alexandrum ab omnibus aliis Cardinalibus, qui aderant, fuisse electum, & nisi ipse primum fugiendo, deinde reluctando humiliter restitisset, ex adverso autem Joannes, & Guido Cremensis id vi objecta prohibuissent, solemnem etiam ritu Purpuram accepturum fuisse; quod deinde suo tempore & loco perfectum. Manifeste etiam probatum est, quod diu ante Papiense Concilium Imperator per Nuncios suos & literas auro bullatas Octavianum Papam recepisset. Quod vero scripserunt, Papiæ Episcopos in Concilio centum quinquaginta tres adfuisse; non fuerunt nisi quadraginta quatuor, qui, dicente Imperatore, Laicum se esse, ad quem nec Ecclesiam Romanam judicare, nec Summorum Pontificum electionem discutere pertineret, omnes, cum Cardinali

nali Guilielmo Papiensi (is enim neutri
 parti adhaerebat) postquam diu deliberas-
 sent, statuerunt, ob suam paucitatem,
 neutrum recipere, quousque vel univer-
 salis vel saltem plurium Regnorum Syno-
 dus conveniret, & sic manifestius ap-
 pareret, quem denique major & sanior
 pars totius Ecclesiae receptura esset. Id
 ergo suaserunt Imperatori, cui haec ra-
 tio minime probabatur, quin contra sin-
 gillatim ad se vocatos Octavianum re-
 cipere tum precibus tum minis compulit.
 Verum jam tunc haud plures quam viginti
 Episcopi aderant, nam alii viginti qua-
 tuor, & ipse Episcopus Papiensis, in
 cujus urbe haec agebantur, clam recesserant.
 Haec Guilielmus Cardinalis testata facie-
 bat. Communi itaque consilio amborum
 Regum & totius ipsorum Ecclesiae, re-
 jecto Octaviano Schismatico, Alexander
 receptus est. Archiepiscopus Trevirensis
 in unitate Ecclesiae durat. Quidam ex
 eis, qui Octaviano manus dederant, re-
 vertuntur. Nos ipsi Cartusienfium preci-
 bus dedimus, ut pro eorum Episcopo Gra-
 tianopolitano intercederemus. Huc us-
 que de Concilio Tolosano Abbas Fastra-
 dus in epistola ad Episcopum Veronen-
 sem.

§. LV.

Concilium Laudense *.

Inter haec Victor Antipapa Concilium
 primo

Saecul. XII.
 A.C. 1161.

* Lodi.